A nyugellátások kiegészítéséről

JOGI TANÁCSOK

S. Gy. nyugdíjas olvasónk kéri tájékoztassuk arról, hogy január 1-től kifizetésre kerülő havi 50 forint nyugdíjkiegészítés kiket érint. Továbbá azt is szeretné megtudni, hogy az 50 forintos kiegészítést a két százalékkal emelt nyugdíjhoz adják, vagy a két százalék kiszámítása előtt és azután emelik két százalékkal?

A 44/1972. (XII. 27.) MT. számú rendelet szerint 1973. január 1-től a nyugdíjakat, a nyugdíjjellegű egyéb ellátásokat stb egységesen ötven forinttal kell kiegészíteni, illetve felemelni. Tehát mindazokat a nyugellátásokat és egyéb jellegű ellátásokat, amelyeket évenként két százalékkal emelt összegben kell folyósítani, 1973. január 1-től ötven forint rendkívüli pótlékkal egészítik ki.

Rendkívüli pótlékkal egészítik ki bármely nyugdíjrendszer alapján megállapított öregségi (szolgálati), rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjat, baleseti járadékot, özvegyi és szülői nyugdíjat, valamint az árvaellátást. Ugyancsak havi ötven forint rendkívüli pótlékkal egészítik ki a mezőgazdasági termelőszövetkezeti tagokat megillető öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadékot is. Kiegészítésre kerülnek továbbá a hadigondozási ellátások, a tanácsi segélyek, az átmeneti segélyek és a vakok személyi járadéka, stb.

A rendelkezés végrehajtása úgy történik, hogy először a nyugellátások és egyéb ellátások 1972. december havi összegét két százalékkal felemelik és a felemelt összeghez adják hozzá az ötven forint rendkívüli pótlékot. Az öregségi és a rokkantsági nyugdíjjal, továbbá az öregségi és a munkaképtelenségi járadékkal együttesen folyósított házastársi pótlék két százalékkal felemelt összegét ugyancsak ötven forinttal kell kiegészíteni. A házastársi pótlékkal együtt folyósított nyugdíjak és nyugellátások 1973. január 1-től havi száz forinttal emelkednek, mert a nyugdíjasok a rendkívüli pótlékot megkapják a nyugellátás és házastársi pótlék után is.

1973. január 1-től havi ötven forint rendkívüli pótlékkal egészítik ki a sorkatonai szolgálatot teljesítők hozzátartozói részére folyósított családi segélyt, valamint az önálló foglalkozású tartalékos katonai szolgálatot teljesítő személyek hozzátartozói részére a tanácsok által megállapított jövedelemkiegészítést is.

A nyugdíjjellegű egyéb ellátások összegét annyiszor ötven forint rendkívüli pótlékkal egészítik ki, ahány személy részére az ellátást megállapították.

1973. január 1-től a dolgozók társadalombiztosítási nyugdíjáról szóló jogszabályok rendelkezései szerint járó öregségi és rokkantsági nyugdíj legkisebb összege 697 forint, az özvegyi nyugdíj legkisebb összege 502 forint és az árvaellátás összege pedig havi 298 forint lesz.

Dr. V. M.

Félreértés

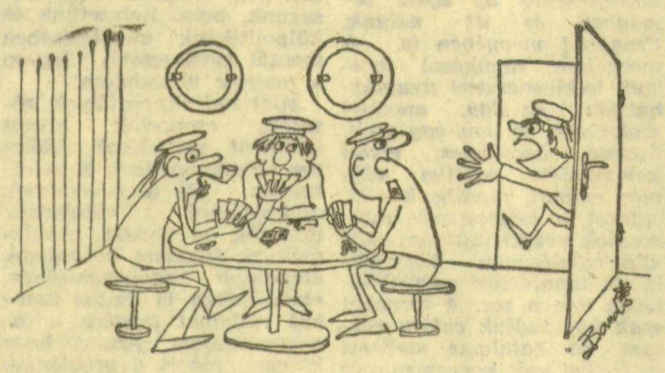

— Kapitány, süllyedünk!
— Kibic nem szól bele!

Anyakönyvi hírek

I. KERÜLET

Házasság: Nagy Ernő Géza és Brutyó Katalin Mária, Pusztai Mihály és Nagy Magdolna, Auer János és Csizik Éva, Vida István Sándor és Forgeteg Ildikó Rozál, Sztancs Aurel és Bozsó Gyöngyi Terézia, Szirányi László és Forgó Agnes, Frank Mihály és Apro Gizella Gyöngyi, Regdon László és Szabó Katalin Jolán, dr. Korpásy István Béla és Kubinyi Anna Mária, Szabó István és Domokos Ilona házasságot kötöttek.

Születés: Naszradi Istvánnak és Kispal Ilonának Edit, Bunford Józsefnek és Csongrádi Veronikának Péter, Bárkányi Lajosnak és Makra Franciska Ágnesnek József, Dinnyés Zoltánnak és Bárdos Rozália Arankának Zsolt Zoltán, Nagy Lajosnak és Hatvani Máriának Zoltán Lajos, Balogh Istvánnak és Gyuris Eszternek István, Tarjányi Györgynek és Olán Márta Évának Tamás Béla, Molnár Györgynek és Mikus Magdolnának Zsolt, Fehér Istvánnak és Hódi Franciskának Róbert, Vukoszávlyev Mátyásnak és Putnik Szrbinkának Zoltán, Pintér Jánosnak és Vajas Etelkának Gyöngyi, Eszes Tamás Lászlónak és Sepsi Margit Kornéliának Csilla Mónika, Hello András nak és Baranyi Katalin Júliának Andrea, Mezei István Józsefnek és Csányi Erzsébetnek Tamás Vince, Terhes Mihálynak és Varga Éva Etelkának Mihály, Aranyi László Antalnak és Vazorka Terézlának László, Bánfi Sándornak és Laudisz Máriának Sándor, Sándor Andrásnak és Balogh Magdolnának Tibor, Héjja József Gyulának és Hegyi Margitnak Csanád, Dudás Csaba Lászlónak és Harsányi Ilona Klárának Szilvia Márta, Pintye Jánosnak és Fodor Ilona Etelkának Tamás, Németh Mihálynak és Vastag Máriának Anikó, Biczók Mihálynak és Bánfi Ilonának Gabriella Mária, Buknicz Ferencnek és Takács Erzsébet Valériának Ferenc, Kertai Miklósnak és Szűr-Szabó Katalinnak Miklós, Keresztes Lászlónak és Gaulik Terézlának Miklós Norbert, Medvecz Gábor Jánosnak és Kovács Éva Juliannának Péter, Nagy László Ferencnek és Szőke Zsuzsannának László Gábor, Kubai Gézának és Kovács Ágnesnek Róbert, Jelenfi Antalnak és Végvári Mária Viktóriának Péter, Papp Lajosnak és Tornai Annának Csaba, Horváth Lászlónak és Puskás Ilona Etelkának Zoltán, Gyuris Józsefnek és Molnár Ibolya Magdolnának Csaba József, Klement Tibornak és Kertész Erzsébetnek Brigitta Margit, Dani Gyula Jánosnak és Kránicz Katalinnak Gyula Csaba, Mózes Istvánnak és Kovács Mária Magdolnának Aranka, Sári Jánosnak és Lévay Zsuzsanna Máriának Zsuzsanna Réka, Siefk József Emilnek és Kazi Máriának Mariann, Hoffer Imrének és Borák Borbálának Borbála, Soós Zoltán Kálmánnak és Gyuris Márta Arankának Márta Magdolna, Kászó Mihálynak és Süli Annának Attila Gáspár Szilveszternek és Balogh Katalinnak Ágnes, Kocs Mátyás Jánosnak és Panfalvi Máriának Gábor Mátyás, Lehoczky András Imrének és Lehoczki Margitnak Ildikó, Cseh László Vendelnek és Tóth Valériának Mónika Katalin, Csikós Lászlónak és Szekeres Ilonának Zoltán László, Haraszti Károly Mihálynak és Dankulov Juliannának Attila László, Májer Jánosnak és Franczek Éva Viktóriának Éva, Tánczos Ervin Józsefnek és Stróbl Zsuzsannának Roland Ervin, Kispéter Mihály Antalnak és Csurgó Margit Piroskának Anikó Margit nevű gyermekük született.

Halálozás: Bartók Józsefné Nagy Mária, Rózsa Ferenc, Jedlicska Ferencné Csáki Rozália, dr. Gráczy Ferenc, Müller Mária Gizella, Huszta Lajos, Gerber Pálné Ambrus Ilona, Bachmann Ferenc Károly, Varga István, Murányi Jánosné Szűcs Mária, dr. Szabó Józsefné Székács Ilona, Fejes Ferenc, Machman Mártonné Farkas Julianna, Zakar Péterné Tóth Rozália, Konkoly Jánosné Buzder-Lantos Zsófia, Balla Mihály, Kószó Istvánné Ábrahám-Tandari Mária, Franczuszki Sebőné Rácóczi Anna, Varga Rozália, Thurzó Ferencné Nagy Lujza Róza, Kristó Jánosné Rostás Veronika, Frányó Imre, Tánczos Mária, Tokodi Józsefné Nagytorma Katalin meghalt.

II. KERÜLET

Házasság: Sárkány Géza János és Szaszkó Piroska, Berki Vince és Mezei Mária, Molnár István és Kálló Erzsébet házasságot kötöttek.

Halálozás: Tóth Rozália, Bakai Jánosné Fa Erzsébet, Lantos Lajosné Patai Paula, Korényi János, Mágori Józsefné Verba Anna, Tóth Istvánné Duschák Anna, Imre Ferenc József, Bíró Mátyás, Terhes Géza meghalt.

III. KERÜLET

Házasság: Pásztor Sándor és Balázs Margit házasságot kötöttek.

Születés: Molnár Endrének és Árva Judit Juliannának Ákos, Gajódi Bélának és Szabó Mária Magdolnának Béla Péter, Leinweber Ernő Istvánnak és Halász Mária Magdolnának Gábor Ernő, Nagy István Illésnek és Héli Katalinnak Tibor, Papp Kálmánnak és Hegedűs Saroltának Szilvia, Lakó Ferencnek és Varga Máriának Edit, Tari Ferencnek és Nagy Erzsébetnek Kinga Tímea, Volenszki Imrének és Mezőhegyesi Margit Máriának Csilla Andrea, Lajtár Mihálynak és Bárkányi Rozáliának Katalin Petvai Ferencnek és Gál Katalinnak Ferenc, Farkas Ferenc Józsefnek és Kolompár Piroskának Attila, Varga István Imrének és Szűcs Évának Vanda Éva nevű gyermekük született.

Halálozás: Muskó János, Vízi Sándor, Ábrahám Sándorné Bite Veronika, Farkas István, Tóth Imre, Papdi Józsefné Farkas Etel, Szabó Gyuláné Tóth Julianna, Víg István, Farkas Józsefné Pataki Mária, Kolompár József, Bozóki Jánosné Lőrincz Veron, Császár Gyuláné Bachman Leopoldina meghalt.

Célok és teendők az állattenyésztésben

Az 1972. esztendő után meglehetősen vegyes, némileg ellentmondásos az állattenyésztési helyzetkép: a korábbi erőfeszítések eredményeként már tavaly több volt a sertés, mint amennyit a IV. ötéves terv 1975-re irányzott elő — a becslések szerint az idén már százezer tonna sertéshússal haladjuk meg azt —, de a másik legfontosabb területen, a szarvasmarha-tenyésztésben most gyürkőzünk csak neki igazán az új kormányhatározat végrehajtásának. Mindez egyszersmind annyit tesz, hogy összességében a tervezettnél korábban valósul meg a X. pártkongresszusnak a hústermelés emeléséről szóló, s a Központi Bizottság novemberi ülésén ugyancsak megkülönböztetett figyelmet élvező határozata, ám ez korántsem rejti el a sokirányú teendőket.

1.

A felszínen, a statisztikai adatok szerint húsellátási gondjaink lényegében megoldódtak, hiszen az 1965. évi 53-ról 1971-re 15 százalékkal nőtt, s elérte a 61 kilót az egy főre jutó húsfogyasztás. Mindez azonban a baromfitenyésztés korábbi, s a sertéstenyésztésnek a legutóbbi egy-két esztendőben végbement fejlődésével magyarázható, annak köszönhető. Régi keletű dilemmát sikerült voltaképpen — reméljük tartósan — legyűrni sertésügyben. Az úgynevezett sertésciklus, a termelés szakaszos hullámzása mind nálunk, mind a világ legtöbb országában súlyos gondokat okozott. Igaz, hagyományosan tartózkodtunk a marhahústól, az egy főre jutó évi tízkilós marhahús-fogyasztás roppant kevésnek mondható. Ugyancsak elmaradtunk tejivás dolgában: az évi 110 liter fejenkénti fogyasztással valahol az európai országok rangsorának végén vagyunk.

Most tehát, az új esztendőben kettős tennivaló nehezedik a gazdaságokra. Helyesebben ne beszéljünk erről ilyen komoran: nem fvelt volna föl a sertéstenyésztés, ha nem lett volna érdemes, kifizetődő foglalkozni ezzel az állattal. Ugyanakkor a most már végrehajtási rendelkezésekben is napvilágot látott kormányhatározat egyértelműen jövedelmezővé teszi a szarvasmarha-tenyésztést, annak minden fázisát.

2.

A sertések esetében lényegében a háztáji gazdaságok gyors reagálásának köszönhető a siker. Az idén mintegy 200 szakosított sertéstelep kezd működni, vagyis tekintélyes szerephez jut immár a nagyüzem. Igaz, ittott tekintélyes gondokkal jár mindez, főként pénzügyi természetűekkel. Magyarán: ezek a beruházások jóval többe kerültek a tervezettnél, s akadnak hangok, amelyek megkérdőjelezik a jövedelmezőséget. Kazareczki Kálmán mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszterhelyettes a megyei tanácsot illetékeseivel tartott decemberi tanácskozáson erre az aggályra célozva szögezte le: semmiféle áremeléssel ne számoljanak a gazdaságok, önmaguknak kell megoldaniuk e modern, iparszerű telepek működtetését. (Hozzátette azonban a miniszterhelyettes, hogy elismerendő itt is az iparban szokásos próbaüzemelés megannyi buktatója, továbbá való igaz: olykor nehezebb dolgozni ezeken a telepeken, mint valamely ipari üzemben, lévén itt a „megmunkálandó anyag" nem más, mint élő szervezet.)

A szakértelem, valamint a szakosodás terjedése van most napirenden, így eldöntendő a termelőszövetkezetekben és állami gazdaságokban, hogy mire helyezzék a hangsúlyt. Vannak már szakosodott gazdaságok: egyiküket, az Agárdi Állami Gazdaságot, éppen a közelmúltban mutatták meg a hazánkban jár szovjet párt- és kormányküldöttségnek, amelynek tagjai nagy elismeréssel szóltak a negyven gazdaságot sertéstenyésztés dolgában összehangoló agárdiak munkálkodásáról. A termelőszövetkezetek eddig kevésbé szakosodtak, de a legjobban szervezettek és legnagyobb területűek előbb-utóbb ráléphetnek erre az útra, amelyen a mezőgazdasági termelésnek, így az állattenyésztésnek jelentős tartalékai vannak még. Mi határozza meg azt, vajon melyik állattal a legcélszerűbb valamely gazdaságnak foglalkoznia? Receptet adni erre aligha lehetne: a hagyományok, a munkaerő-kínálat, a természeti adottságok, a pénzügyi teherbíróképesség mind-mind olyan szempont, amelyek belejátszanak a vezetőség döntéseibe.

3.

Szarvasmarha-ügyben tej- és hústermelésre várható bizonyos szakosodás. A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium szakemberei 1973 első hónapjaiban felkeresik a megyék tanácsait, területi tsz-szövetségeit, s helyben igyekeznek a gazdaságokkal egyeztetni az elképzeléseket. Van a tenyésztőkben készség, kedv, jó reagálás a kormányhatározatra. Csak egyetlen példát említve: az egyik tsz-szövetség tagszövetkezetei jövőre 450, 1974-ben 308, 1975-ben 708 szarvasmarha-férőhely megépítését tervezik, állományukat 60 százalékkal gyarapítván a tervidőszak végére. Jelentős aktivitással találkozunk a tejfeldolgozásban is: sorra-rendre alakulnak termelőszövetkezeti közös vállalkozások erre. Megannyi részletkérdés egybehangolásától függ, vajon miként sikeredik a program végrehajtása egy-egy tájban, s az egész országban. Egyvalami bizonyos: úgy lenne kívánatos, ha a célszerű szakosodás ellenére nem apadna a sertésállomány, de gyarapodna a szarvasmarhák száma.

Van-e vajon valamiféle varázsszer e célkitűzés elérésére? Természetesen nincsen, nem lehet, ám az előjelekből ítélve optimisták lehetünk: a kötelező tervmutatók helyébe lépett közgazdasági szabályozók olyképpen vezérlik a helyi döntéseket, hogy a népgazdaság érdekeivel egybeeső harmónia teremtődik a következő esztendőkben.

Keresztényi Nándor

Épületek „fémruhája"

A lengyel Finommechanikai Intézet több évi kutatás eredményeként kidolgozta bizonyos építőanyagok — pl. a beton, a kő, a vakolat, a kerámialemezek, az aszfalt, a fa és a farostlemezek — fémmel való bevonásának módszerét. Egész házhomlokzatokat fémmel bevonni természetesen célszerűtlen, a módszer azonban alkalmas az épületek, emlékművek, féldomborművek stb. részleges külső és belső kiképzésére. A fémbevonat tartósság és élettartam tekintetében mindenféle festést felülmúl. A felületre pisztollyal viszik rá, amely fémolvasztó és szóróberendezésből áll. A fém tartósan rátapad az anyagra, nem árt neki a víz, a hőség, a hideg és külseje tetszetős.

BERCZELI A. KÁROLY

Hullámsír

161.

— Már maga a gátépítés is bűncselekmény volt, ezt ti is tudjátok, s ha rajtam állna, én az egész társaságot lecsukatnám, beleértve az ifjú Pallavicinit is. Nincs kizárva, hogy Herrich diszkrét sugalmára felbéreltek valakit. Azt a mafla katonát nyilván nem volt nehéz kijátszani. De meg nem is lehetett mindenütt egyszerre. Megvárták, míg elhalad. Pénzért mindig akad mindenre vállalkozó.

— A katona esküszik, hogy senkit sem látott.

— Eszébe se jutott, hogy erre figyeljen, mikor a víz úgy rohant és terjedt, hogy az ő életét is veszélyeztette. S míg magához tért, és tudomásul vette a történteket, az illető, aki a háta mögött mesterkedett, nyugodtan eltűnhetett.

— De hogy? Én sem láttam senkit.

— Lehet, hogy csónakon. Mindenesetre, őrültség volt nem több katonát kivezényeltetni erre a gátszakaszra, mikor kezdettől fogva tudtuk, hogy ez a védelem legkényesebb pontja — kesergett a főügyész.

— De ha nincs tanúd, hogy bizonyítod be föltevésedet, vagyis azt, hogy valaki elősegítette a gátszakadást, ami, szerintem, amúgy is bekövetkezett volna.

— Sehogy — legyintett lemondóan Novák. — Az egész várost se veszik kutyába, én meg igazán kis pont vagyok. S a végén mindig a purifikátort szokták megbüntetni.

Amíg így tanakodtak és gyanakodtak Algyőn, s aztán fölkerekedve elindultak valamennyien a helyszín felé, bent a városban is tapasztalták a gyors apadást, s ez különösen a több liter borban fogadó hősködőket boldogította, mert máris bevonultak a kocsmába, s pöffeszkedve, öntelt ábrázattal rendelték meg az italt, a kishitű, veszteles fél számlájára. A mámor azonban nem tartott soká, mert tömérdek ember őgyelgett a Széchenyi téren, s a helyzet akkor már olyanná vált, hogy bárki benyithatott a tanácsterembe, a bizottság minden információt szívesen fogadott. Így történt, hogy mikor 9 óra felé a városi hajdú jelentette a főkapitánynak a több hüvelyknyi apadást, s egy fél óra múlva újra ezzel az örvendetes hírrel állt elő, a hozzá nem értő kormánybiztosok is gyanakodni kezdtek, s már-már futárt akartak szalasztani Algyőre a főügyészhez, hogy hivatalosan tájékoztassa őket a történtekről, mert ha a vész valóban elmúlt, akkor ők már holnap visszautaznak Pestre, mikor a posta egy sürgönyt kézbesített, mely hírül adta rövid tömörséggel, hogy a Tisza Petresnél húszölnyi szélességben átszakította a gátat.

A döbbent csöndet Kende kormánybiztos ügyefogyott kérdése törte meg:

— S hol van az a Petres? A Tisza jobb vagy bal oldalán?

A főjegyzőt elöntötte a pulykaméreg, de uralkodott magán, ám nem minden epe nélkül válaszolt.

— Petres méltóságod hatáskörébe tartozó dűlő, a percsorai keresztgát mentén, Dóc és Mártély között.

— Persze, persze — hebegett a kormánybiztos, s úgy tett, mint akit csak memóriája hagyott cserben pillanatnyilag, de egyébként tudja, miről van szó. — Hiszen többször is áttanulmányoztam a térképet.

(Folytatjuk.)